

Ascheberg fant det i og for seg
 tilstrekkelig grunn til at Grundlov
 § 66 var til hinder for manifestasjon
 sak mot stortingsmen, at mulig
 heden av saksmøter kunne
 hindre dem i å føle fullt og fjernt.

Men en ting er penger, en annen,
 er en manns ære, den aktelse han kan
 reise hos andre.

Selv i tiden mellom Lovboken og
 loven av 1842, da ^{manifestasjon} ^{reiser} ^{var} ^{ikke} ^{ulovlig} ⁱⁿ
 derhos utryllinger
 mer eller mindre fulle folk innløst og
 søkjeres utfall mot eller for en om dem
 høyt hevet demselv.

selv da vi ble vel både søersterken Sten
 i 1833 og oberstlöjtnant Røder i 1838 fått
 anledning til å bringe sin sak inn for Høy-
 -forrådet at overrettsdommene ~~de~~ hadde
 gått ut på manifestasjon av deres utta-
 lelse. [og ikke som i Røder-Wahlstrøms saks
 § 9 en høyere bot enn de 10 dele eller 10 Røder § 6]

Står en ~~en~~ høyesterettsdommer
i 1954 svaker enn saksliveren og oberst
Løytnanten ~~r~~ for 125 år ville ha
stilt?

Ville ikke Skyldneren Tummelig sek-
ker ha kinnel på egne auketellatelse
for Kjøremålsbrøket, selv om moti-
feksjonsdommen ikke hadde fått med
noe som aldri var sagt og heller ikke
hadde idoms ham saksmotstander?

Forøvrig er vel kjernen et rent
offentligrettslig spørsmål:

Ville den norske almenheten
of Høyesterett selv vært tjent
med at. o. s. v.

I 1952 ble det etablert en skole i
 Høylandet, som var den første
 skolen i kommunen. Skolen ble
 etablert på initiativ av
 kommunestyret, og ble ledet av
 lærerinnen Hildegunn
 Høyland. Skolen hadde
 12 elever, og ble
 etablert i et gammelt
 hus. Skolen ble
 etablert i 1952, og
 ble ledet av
 lærerinnen Hildegunn
 Høyland. Skolen
 hadde 12 elever, og
 ble etablert i et
 gammelt hus.

I 1952 ble det etablert en skole i
 Høylandet, som var den første
 skolen i kommunen. Skolen ble
 etablert på initiativ av
 kommunestyret, og ble ledet av
 lærerinnen Hildegunn
 Høyland. Skolen hadde
 12 elever, og ble
 etablert i et gammelt
 hus. Skolen ble
 etablert i 1952, og
 ble ledet av
 lærerinnen Hildegunn
 Høyland. Skolen
 hadde 12 elever, og
 ble etablert i et
 gammelt hus.

Anvendt på vår sak vil vi
 man vel kunne si:

I 1888 var det itt fra
 sind sansom betydningen av
 at ~~man~~ vitner kunne ^{følge} ~~ikke~~ seg helt
 fritt af ~~man~~ kommissionen gjengir
 den engelske rettsregler og fastsatt
 at den foreslåtte formulering i den
 resultatet stemte med den. ^{Den}
^{var i næringslivet og i de andre rettspraksis, som i den}
^{lykke hadde} ~~den~~ kommissionen i 1896
 fremtresten av sitt lovforslag,
 da også hadde utformet en be-
 stemmelse om mortifikasjon, je-
 vel den ikke sin tidligere prin-
 sipielle uttalelse. ^{han var}

Itte tror derfor at de fra
 de nevnte motiver, hevdede argum-
 ter kunne i sådanne betraktning

Andelider med motiver til
 den den siste novellen. I den
 fremtiden de to nye forfatter, sek-
 og utlyses bare af den felles

Schweigaard: ~~Skxx~~ Criminalret. III. side 107 - 108.

Som Fortolkningsmidler til Loven yde de Side 2 opregnede Forarbeider i flere Tilfælde Tjeneste, og blandt disse fornemmelig de af Lovcommissionen udarbeidede Motiver, skjønt heller ikke den Veiledning, som her findes, er saa betydelig, som man uden nærmere Undersøgelse skulde ledes til at antage, og det af den Grund, at Hensigten med disse Motiver mere var at retfærdiggjøre det i Lovtexterne ligefrem liggende Indhold, end ved en critisk Analyse og casuistisk Gjennømgaaelse af Bestemmelserne at paavise Grændselinierne for de enkelte Buds Virksomhed og hvad der af samme indirecte kan udledes.

Det behøver neppe at bemærkes, at et i disse Kilder indeholdt Udsagn eller Forudsætning om hvorledes Loven er at forstaae, ikke i og for sig og uden Hensyn til andre Grunde er afgjørende, skjønt Forklaringen hidrører fra dem, der have bragt vedkommende Bestemmelse i Forslag; thi en modsat Paastand vilde i Grunden indeholde, at Noget, der ikke er Lov, skulde gjælde som Lov.

.....

.....

Men skjønt man undertiden kan have Grund til at fravige en i Motiverne udtalt Mening om Lovens Forstaaelse, saa følger heraf ikke, at jo de af disse Kilder hentede Argumenter bør komme i særdeles Betragtning, da et Resultat, som man allerede af andre Grunde finder at være det antageligste, bliver saa meget sikrere, naar det har saadan Auctoritet for sig, medens man ikke vil fravige denne Auctoritet, uden hvor det kan paavises, at den ytrede Mening ikke har tilstrækkelig Hjemmel i Loven.

(ad replikken)

Både advokat Kriksen og jeg
 har påberopt uttalelser i straffeloven
 om motiver, — Føllojelt

in hans vedkommende motiverne til de
 endringer som af Føllojelsen, som fandt sted i 1934
 for mit vedkommende til forarbejdene til
 selve straffeloven av 1902.

Jeg vil da gjerne minne om,
 hvordan også straffelovkommissionen av
 1934 mulden sitt ^{forslag} ~~er~~ arbeid med a
 si: "Straffeloven av 1902 gjordt ik
 betydelige forandringer i den eldre
 straffelovs regler om arekunkelse."

Men hva jeg særlig vil minne
 om er Schweigaards vurdering av de
 motivers betydning for folkningen.
 Om dette skriver han i straffelov-
 kommentaren bind I, 3. utgave, side 107

17-18 "Som forutsetning skulle -- som det ~~er~~
 15) godt man kjent man -- i loven."